

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kürzaparti-utca 31. szám,
hova a lap szellemi részét
illető közlemények, előfize-
tési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU KOZLÖNY.

Hirdetések árát

valamint nyílt teri közlemé-
nyeket kiadó-hivatalunk mé-
ret szerint olcsón számít.

Egyes példányok kaphatók:
nyomdánkban, Stark N. és
Szigethy Z. könyvkeres.-ben
számunként 5 krétt.
Kéziratok vissza tartatnak.

M megjelenik hetenként háromszor:

vasárnap, szerdán és pénteken
a kora reggeli órákban.

Szerkesztésért felelős:
SIMA FERENCZ.

Lapunk megrendelhető:

a kidó-hivatalban és lapkihordóink utjána
kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

Szentencia a Kossuth-párt fölött.

Égész Magyarországon mi — a Szentesi Lap — voltunk az elsők, akik mindjárt Kossuth Ferencz szereplésének kezdetén fölismertük azt a nagy veszedelmet, mely e súlyosan megtevedt férfiú fatális működéséből az országra és a függetlenségi pártira háramlik. Azaz hogy bizonyára mások is fölismerték azt a kellő időben, de annyi bizonyos, hogy hazafiai aggodalmának és jogos indignációjának nyilvánosan akkor még senki se adott kifejezést, amikor mi már hangosan hirdettük, hogy pártunk vesztébe rohan és hosszas küzdelmeinek minden gyümölcsét a kockára dobja, ha Kossuth Ferenczet követi a tévedés útján.

Politikai barátaink közül is sokan megdöbbenek azon merész nyíltság fölött, melylyel ezt a kérdést tárgyaltuk és kockáztattott vállalkozásnak tartották, hogy oly férfiúval szemben mondjuk ki a nyers igazságot, akit egy nagy név varázsa a népszerűség magas piederstábjára emelt.

Am minket semmiféle tekintet nem riasztott vissza attól, hogy meggyőződésünknek tartózkodás nélkül kifejezést adjunk; s imhol alig pár év alatt megértük, hogy az ország közvéleményének tulnyomó többsége ugyan azt a szentenciát mondta ki Kossuth Ferencz és pártja fölött, amelyet mi annak idején anticzipáltunk. Most már egész sereg ellenzéki lap — talán még bennünket is tulszárnyalva — a legnagyobb megbotrányozással beszél Kossuth Ferencz magatartásáról és keserű haraggal óvja a nemzetet, hogy a történelmi név dicsénye által ne engedje többé a szemét elkápráztatni.

Most egyszerre az ország különböző tájairól három ellenzéki lap cikke fekszik előttünk, melyek mind Kossuth Ferenczrel foglalkoznak. Szomorú kötelességet teljesítünk, midőn e cikkekkel olvasóinkat megismertetjük, De tennünk kell azt hogy láthassák olvasóink a közvélemény szentenciáját.

A „Nógrád-Honti Ellenzék” című lap a következő cikket hozza:

Nem a tárgy könnyű volta ingerel arra, hogy Kossuth Ferenczrel, mint a függetlenségi párt egyik frakciójának elnökével foglalkozunk; nem a hálás téma, melyet Kossuth Ferencz nyújt az olyan lapnak, melynek politikai iránya ellentétben áll a pártelnök politikai hitvallásával. A tárggyal való foglalkozást aktuálissá tette az a körülmény, hogy a függetlenségi anyapárt kezdi megvalósítani programjának azt a legújabb pontját, hogy az akciózt a hatalommal szemben megkezdje a parlamenten kívül, egyesülésre, tömörülésre, a „Népszövetség” megteremtésére szólítva fel a szétszórtan heverő erőket, hogy a nemzetet a közszerencsétlenség napjai elől megmentsék.

Amidőn a függetlenségi pártnak ez a része megkezdte agitációját, hogy elveinek zászlója alá csoportosítsa a nemzet azon férfait, kik a megbénult nemzeti akarat szervezésének gyógyítását óhajtják, szükségesnek tartjuk, hogy csekély erőnkkel telhetően felvilágosítsuk a népet egy a függetlenségi párt Kossuth frakciójának politikai magatartásáról, valamint a párt elnökének politikai egyéniségéről, hogy így a nép számára megkönynyítsuk a két párt között a választást.

Alig jött be Kossuth Ferencz az országba, első dolga volt értékesítési, pénzzé tenni azokat az irományokat, melyek egyedül apai örökségét képezték. Igaz, hogy hazafias kötelesség az ilyen kincseket a nemzet számára hozzáférhetőkké tenni, csak hogy Kossuth Ferencz nem sietett annyira az elzárt iratok kulcsainak átadásával, mint a kincsek értékének az átvételével, mert hát az eladás már mintegy két évvel ezelőtt megtörtént: a nemzeti múzeum igazgatósága még csak néhány hónappal ezelőtt sürgősen szólította fel Kossuth Ferenczet, hogy vegre adja már át a kulcsokat is. Kossuth Ferencz tehát úgy hiszi, hogy az iratok nem értek még meg arra, hogy azoknak tartalmáról már most tudomást szerezzünk; de hát kapni kellett a jó alkalmon, hogy értékesítse azt, a mi értékesíthető. — És ennek a tettének méltó párja, hogy eladta nevét az „Equitabl”-féle biztosító társaságnak, eladta a Hazai általános biztosító társaságnak és végül eladta az „Egyetértés” című lapnak. De hát Kossuth Ferencz „dolgozni” akart, hogy biztosítsa a maga számára a megélhetést a mi szép fővárosunkban, mely sokallta még a nagy Kossuth Lajos fiától is, hogy érte a Hungár a szálióban megérkezésének első idejében heti ezer forintot fizessen lakás és élelmézésért. Dolgozni akart. Nem ismerjük Kossuth Ferencznek nagy munkarejét, nem kétkedünk benne, hogy ő elég erőt érzett magában arra, hogy három társulatnál évi 12 ezer forintot megszolgáljon oly munkakörben, melyről halvány sejtelmé sem volt. És ekkora elfoglaltság mellett még arra is időt velt magának szakítani, hogy a hazát és saját testvérét: a nemzetet, a leglelkismeretesebben szolgálja úgy szóban, mint írásban.

Fölvelhetnők a kérdést, hogy mikor így engros üzletet nyitott a Kossuth-név népszerűségéből, az üzletember, vagy a nagy hazafi kereseti-e magának terepnumot az országban képességének érvényesítésére. De nem vetjük fel, mert tiszteljük a lelkiismereti szabadságot és tiszteljük az alálános iparszabadságot. Sem az egyikbe, sem a másikba nem akarunk beleavatkozni! Voltak és vannak elég barátai és tanácsosai, akik felvilágosították volna őt a nép felfogásáról, melyet az igazgatói állások halaszata nálunk kelet. Ők elmulasztották ezt megtenni. Miért? Rátérünk erre is.

Wekerle Sándor tette először azt a prófétai nyilatkozatot Kossuth Ferencz felől, hogy: „ez az ember nem fog nekünk ártani”. Könnyű volt jósolni, mert készen volt már Kossuth Ferencz lejárásának és neveltség tételének terve. El is fogadták ezt

azok, kik ott legyeskedtek Kossuth Ferencz mellett, mint tanácsadói.

Az első lépés a terv megvalósítása felé az volt, hogy titkárnak Eötvös Károly tanácsára melléje adták Pichler Győzöt. Pichler Győző egyénisége nyitott könyv volt Eötvös Károly előtt. Ismerte őt nagyon jól. De ha ő nem is ismerte, fia Eötvös Eálint, kivel Pichler együtt vett részt az egyetemi ifjuság mozgalmában, felvilágosíthatta őt. És Pichler mindennek daczára Kossuth titkára lett, sőt Kossuth megtette őt országgyűlési képviselőnek is. És ragaszkodott a „Kölesdi Cató” nimbusának a megmentéséhez még akkor is, mikor annak a közéletben való szereplését lehetetlenné tette az a tizenkét oldalas levél, melyet maga Kossuth Ferencz a „Kossuth Hiriapja”-nál felmerült differenciák ki folyólóg hozzá intézett.

Kossuth Ferencz erkölcsi tantételeit a történetek után jól ismeri a nemzet. Szálló ige lett az őtantele: „Bárha idegenek pénzének kezeléséhez nincs érséked, azért te működhettsz a politikai pályán.” Második politikai tantétele pedig: „Bárha paktáltsz a kormánypárttal, a függetlenségi Kossuthpártnak mégis hű és tántoríthatlan bajnoka lehetsz.” Idáig jutottunk Kossuth Ferencz alatt!

Hiába védekezik a frakció a kormányval való paktálás vádjá ellen. Beismerték ők maguk, hogy igenis szövetkeznek még a kormánypárttal is, ha arról van szó, hogy valamely hasznos dolgot kell megvalósítani. Nos hát a mandátumot emberemlékezet óta szintén hasznos dolognak tartják és úgy látják, hogy ez a korszakalkotó elv kényszerítette a függetlenségi Kossuth-pártot arra, hogy a kormánypárttal mandátumszerzés céljából a paktumot megkösse.

Kötelességünknek tartottuk ezeket a dolgokat a közönség előtt megemliteni, miathogy kötelessége minden igaz ellenzéki lelkű embernek a Kossuth-párt hivat felvilágosítani arról, hogy ők a legfrivolabb politikai komédiának az áldozatai. A Kossuth-párt a függetlenségi eszmék és a Kossuth-név égisze alatt áll a választó közönség elé. És ebben rejlik a veszedelem. Mert nyíltan bevallott kormánypártisággal szemben az ellenzéki ember jól tudja, hogy mitévő legyen: támogatja az ellenzéket. De ha ez ellenzéki álarozot visel és az álaroz alatt a kormány párt képét viseli: ez kijátszása a nép jóhiszeműségének. És ezt jegyezze meg magának a Kossuth-párttól a magyar nép most, a midőn az Ugron-párt megkezdte akcióját az országban és tömörülésre hívja fel a romlatlan lelkű függetlenségi érzelmű polgárságot.

A Miskolczon megjelenő „Szabadság,” amely — s ezt jól meg kell jegyezni — Kossuthpárti lap, a pártviszályról elmékedvén, amilyen keserű, ép olyan találó igazságokat mond a függetlenségi és 48-as párt belső életéről és parlamenti szerepléséről.

A föltört között így szól az említett lap: . . . „Ha végig tekintünk a magyar alkotmányosság ujjabb történetén, kénytelenek vagyunk beismerni, hogy soha még az ellenzék olyan győnge nem volt, s harszaiban

annyi kishitűséget nem tanusított, mint napjainkban. Nem a számbeli erő értem; hisz a fuzió alkalmával számottevő ellenzék állt; de az akkori ellenzék a számbeli folytatkozást pótolni tudta határozott erős küzdelemmel. Azokat a Fehérváry-féle emberek jó magaviseletükért nem igen dicsérték meg. Hogy a svaregelb generális ellenzéki párt (a Kossuth-párt) vállalt megveregette, ez konkr. dicsőségére lett tartogatva.

Majd így folytatja a nevezett lap:

„Kiközösítették a pártból azokat, kik úgy vélekedtek, hogy a 67-es alapon álló pártok és kormányok tönkretétele előbbvaló mindenféle polgári házasságnál. Pedig ennek a felfogásnak szintén megvolt a maga jogsultsága, mert utóvégre is igaz függetlenségi ember minden kérdésben csak azt mérlegeli, hogy mennyivel viszi előbbre a függetlenségi eszme ügyét.

Mit használt a polgári házasság a függetlenségi eszmének? Majdnem semmit; ha csak azzal nem akarjuk magunkat ámitani, hogy az esketésnél nyakba akasztott nemzeti szín szalag óriási vívmány! De ártani: sokat ártott.

Igaz, Kossuth Lajos azt tanácsolta a pártnak, hogy a polgári házasságot meg kell szavazni, ha a kormánytól jön is. De nem ismeri a kormányzót az, ki róla föltehetne volna, hogy ő olyan merev pártkérdést akart ebből csinálni, melyen esetleg a párt egysége is szétszűzódik. Ilyen örültség ellen, ha megéri, első sorban is ő emelte volna fel hatalmas szavát!

A mi a szakadás után következett, arról jobb nem beszélni.

Mi pedig csendesen keseregünk a történeteken. Fáj nekünk, ha látjuk, hogy a mi pártunkat (a Kossuthpártot) inkább szereti a kormány, mint a függetlenségi eszme másik árnyalatát.

Boszantónak találjuk, hogyha pártunk (a Kossuthpárt) már belement a költségvetési vitába, legalább a látszat megóvása kedvéért miért nem folytatott elszánt küzdelmet?

Miért kellett a párt tekintélyének oda súlyodni, hogy már egy Bánffy-féle silányság sem akar szóba állani pártunk fejével, (Kossuth Ferenczcel) mint ez a költségvetési vitában történt. Hová lett a szenvedélynek az az izzó tüze, mely a Tisza-uralmát is képes volt megdönteni? Talán az a Bánffy, a ki érdekeinknek elárulására vállalkozott, ki a sajtószabadságot próbálja aláaknázni, nagyobb kiméletet érdemel, mint Tisza Kálmán? Avagy azt hisszük, hogy minél silányabb egy kormány, annál inkább kell kimélni? Mérjük meg a párt régi vitáit az ujak színvonalával s lehetetlen, hogy el ne keseredjünk az óriási hanyatláson.*

* * *

Méltó az elolvasásra és a megszívlelésre az a markáns cikk is, melyben a „Mezőturi Híradó” nyilatkozik a helyzetről. Ez a lap — mely mindig híven ápolta a Kossuth-kultuszt és nagy reverenciával viseltetett Kossuth Ferencz iránt — szóról-szóra a következőket mondja:

Azon áldatlan vizállyról, mely a függetlenségi pártok kebelében már oly régóta dúl, szándékosan hallgattunk, mert reményeltük, hogy a két pártnak sikerül majd ki egyenlíteni a differenciákat s a függetlenségi elv érdekében végre mégis csak egyesülni fognak. Reményünkben csalódtunk. A két párt egyesüléséről többé szó sem lehet. A Kossuthpárt a szó szoros értelmében cserben hagyta a függetlenségi elvet, nemcsak, hanem az anyapárt tagjai iránt, a kik a függetlenségi elvet minden más kérdésnek fölébe helyezik és a kik a kormány ellen minden vonalon emberfeletti harcra vállalkoznak, engesztelhetetlen gyűlölettel viseltetnek azokat a legaljasabb rágalmakkal illetik.

Kossuth Ferencz és pártja immár elvesztették a jogot arra, hogy őket a függet-

lenségi elv letéteményeseinek és testvérpártjának tekintsük.

Értsük meg jól egymást, nem a Kossuthpárti választók, mert azok jó, igaz és hű függetlenségi, nem is a pártnak minden tagja, hanem főleg Kossuth Ferencz és az ő behálózói, a kiknek ő csak báb a kezében.

Ugyan mit tesz Kossuth Ferencz és pártja, a függetlenségi eszme érdekében? Hát őket azt hiszik, hogy elég Magyarország függetlenségét csak óhajítani? A ki igaz híve Magyarországot függetlenségének és azt ki is akarja vinni, annak minden vonalon elszánt harcot kell vívnia a hatvanhetes alapon álló kormányok ellen. A Kossuthpárt azonban ezer év múlva sem vinné közelebb egy lépéssel sem a függetlenségi eszmét a megvalósulás felé.

Végtelenül fáj lelkünknek, hogy akit mi oly epedve vártunk, a kit oly rajongó lelkesedéssel fogadtunk és a kinek vezérlete alatt pártunkat számban és erőben megnövekedni reméltük, miként száll le az elvek piedesztáljáról s lesz cselszövővé és pártunk megbontójává.

Kossuth Lajos nagysága előtt leborulunk, de Kossuth Ferencz, a ki a személyi érdekeket elébe helyezi az elvek érdekének, nem tarthatjuk hivatottnak arra, hogy benne lássuk a függetlenségi eszme megtestesítőjét. Jó részt neki köszönhetjük, hogy a kik azelőtt egy táborban küzdöttünk, most mint kérlelhetetlen ellenfelek állunk egymással szemben.

Azon reménynek, hogy a kettészakadt függetlenségi és 48-as párt egyesülhessen, immár vége. Az Ugron-párt tűz, a Kossuthpárt viz. Tűz és viz nem egyesülhetnek egymással.

Városi közgyűlés.

1897. ápril. 26.

Rendkívül közgyűlést tartott Szentes város képviselőtestülete a folyó hó 26-án. A közgyűlés egybehivasát főleg a nagyvendéglő építési költségeinek finanszírozási ügye tette indokoltá, — de nem kevésbé jelentős a képviselőtestületnek az a határozata, melylyel a Komor Marcell pályadíjnyerte építésznek a művezetés tekintetében tett ajánlatára nézve határozott. A vendéglő építésének kérdése ezzel oly stadiumba lépett, hogy az építés megkezdését most már mi sem akadályozza.

A meglehetősen népes közgyűlés lefolyása a következő volt:

Dr. Lakos Imre polgármester megnyitván a közgyűlést, bejelenti, hogy a Magyar Elek főjegyző és Herczka Zsigmond aljegyző tegyeimi ügyében kelt miniszteri határozat a városhoz léérkezett, melylyekkel egy a fő-, mint az aljegyző hivatalaitól jogerősen elmozdítottak. Bejelenti, mikép az alisanhoz előterjesztés tételét az iránt hogy az így megürült tisztí állások rendszeren betöltsenek, és így most — valószínűleg a majus hó elején tartandó tisztújításkor üresben az ügyész, — főjegyző, — egyik egyik aljegyző, — arvanpantari ellenőri, — ügyészegédi — és egy irnokai alias fog betölteni.

Sarkady Nagy Ferencz, hivatkozással arra, hogy a városi képviselőtestület már régebben kimondotta hogy a vasutnál a város területén engedély nélkül épített kuglizót nem tűri meg, kéri a polgármestert, hogy miért nem lett a közgyűlés ezen határozatának érvény szerezve, s kinek engedélye folytan lett felállítva a régi perron-koriát a tekepálya mellett?

Sima Ferencz eles szavakkal itéli el a tanács azon magatartását, hogy a közgyűlési határozatot nem hajta nyomban végre. A közgyűlés határozatait a tanács feltétlenül respektálni tartozik, s ez esetben isj rég közléségében állott a közgyűlés intézkedésének végrehajtása. Az ily eljárásnak határt kell szabni, s felkéri a polgármestert, hogy az ügyet tegye vizsgálat tárgyává, s hasson oda, hogy ha már a tekepálya fenn áll is, legalább bizonyos bérösszeget fizessenek a tekepálya tulajdonosai a terület használatáért.

Fekete Márton és Novobáczky Győző hozzájárulása után a Sima Ferencz által jelzett eljárás

követelésére a polgármester ígéretet tesz, am'ben a közgyűlés meg is nyugodott.

Ezzel kapcsolatban mint analog esetet Kátai Pál János feleliti; hogy épen így vagyunk a Pollák Herman vendéglője előtt emelt kerítés elbontására nézve hozott határozatunkkal, mert kimondotta a közgyűlés itt is, hogy a kerítést nem engedélyezi, ennek dacára a rácskerítés még mindig fenn áll, s a tulajdonos legkevesebb hajlandóságot sem látszik mutatni hogy azt onnan elhordja.

Elnökül polgármester előadja, hogy a kerítés felállítását a tanács utólag megengedte, az ezen engedélyvel szemben hozott közgyűlési határozat azonban még nem emelkedett jogerőre, s így ezt még végre nem hajthatja. Fekete Márton felszólalása után azonban kijelenti, hogy e kérdésben szigorúan fog eljárni s nem engedi hogy a közgyűlés akarata esetleges fellebbezésekkel kijátszassék.

A város hiteltelzségének kölcsön után leendő kielégítése tekintetében az elnök bejelenti, hogy a tervbevett 400,000 frtos kölcsön nyújtására a legkedvezőbb ajánlatot a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank tette, amennyiben ez 50 év alatt leendő visszafizetésre 4-90% annuitással 96% árfolyam mellett hajlandó Szentes városának kölcsönt nyújtani. Ő tehát határozatlan ezt az ajánlatot javasolja elfogadni. A felveendő kölcsönösszeget a közgyűlés Fekete Márton, Sima Ferencz és Cicatriczis Lajos dr. felszólalása után 275 000 frtban állapítja meg, melyből fedezendő lesz a város 65,000 frtnyi függő adóssága és a transzverzális műúthoz való hozzájárulás 30,000 frtos összege is. Utasítatik azonban a polgármester, hogy a nevezett pénzintézet által megszabott 2-5% stornó díjat, csak 2%-ban ajánlja meg.

Egyik előző közgyűlés felhívta a polgármestert, hogy a nagy vendéglő pályanyertes tervének szerzőjétől Komor Marcelltől ajánlatot kérjen be arról, hogy a művezetést, a részlettervek kidolgozását mily összegért hajlandó elvállalni. Ezen ajánlat beérkezett, s ennek bemutatásával a polgármester bejelenti, hogy Komor Marcell a művezetésre és a kapcsolatos teendő elvégzésére 4000 frtért vállalkozik, kikötvén, hogy azokra a napokra midőn a munkahelyére megy és innen vissza utazik 30 frt, — egyéb itt töltött napokra 10 frt napidíjat igényel.

Fekete Márton nem hajlandó az esetenkénti napidíjak kikölésébe belemenni, mivel ez bonyadalakra s kellemetlenségekre szolgáltatott alkalmat, indítványozza azért, hogy a napidíjak helyett 1000 frtot, s így együtt 5000 frtot ajánljon meg a művezetésért és a részlettervek elkészítéséért a közgyűlés.

Sima Ferencz utalva arra, hogy midőn a művezetésért 5000 frtot adnak, figyelmébe hozza közgyűlésnek, hogy nem szabad megfellekednünk arról az egyénről, aki a vendéglő építésének egyik leglelkesebb szószólója, ennek a monumentális építkezésnek legfáradhatatlanabb harczosa volt. Ez az egyén a gazdasági tanácsnok, ki tetterejével, lankadatlan szorgalmával nagy részt vinkálhat a városnak abból, hogy a vendéglőépítés ügye a megvalósítás stadiumába lépett. Ő az érdem előtt mindig elismeréssel hajlik meg, ugyanazért javasolja, hogy a közgyűlés köszönetének kifejezése mellett 200 frtot szavazzon meg Novobáczky Győző gazdasági tanácsnoknak.

Szedes János a 200 frtot nem tartja arányban állónak a gazdasági tanácsnok által tett szolgálatokkal, — s ő 500 frtra kívánja ezt főlemelni.

Biró Elek, Kátai Pál János, Kristó Nagy István felszólalása után a közgyűlés Komor Marcellnek a művezetés és ezzel összefüggő teendőikért 5000 frtot felajánl, — Novobáczky Győzőnek 500 frtot tiszteltdíjként megszavaz, — s kimondja hogy a nagyvendéglő Kossuth utcái része nyilvános árverésen apróbb szakaszokként sűrgősen eladó.

Tudomásul vétetett végül többrendbeli pénztári számadás, valamint Faragó Sándor okl. jegyzőnek az árvaszéki jegyzői állásra történt ideiglenes alkalmazása, s ezzel a közgyűlés véget ért.

A török-görög háború.

A harcztérről kevés pozitív hír érkezett. Larisszanál nem következett be a várt döntő ütközet, mert a görögök kitértek előle, amennyiben visszavonultak. Larissza kiürítésének, illetőleg bevételének ténye oly óriási hatással volt mind a két félre, hogy

hétfőn egyikük sem határozott még a további operációk tekintetében. A törökök előtt nyitva áll az ut esetleg — Athénig, a görögök pedig azon gondolkodnak, hol és mint szerezenek maguknak biztosabb védővonalat, mint a helyesnek a thesszáliai határt tartották.

Mielőtt a plevnai agg oroszán, a győző Ozman basa megérkezett jövendő ténykedési terére, a koczka hirtelen nagyot fordult. A görögök gyorsan vonultak vissza az egész vonalon és a hegyek közt igyekeznek állást foglalni, mert a sík földön, saját hivatalos jelentéseik szerint is, az ellenféllel szemben nem bírnak megállni.

Epiruszban a fegyverek szerencsése ellensúlyozni látszik azt a veszteséget, a mi a görögöket Thesszáliában érte. Nemcsak, hogy a törököknek nem sikerült ott görög földre betörniök, hanem a görögök az offenzívára is áttértek, rohamban vettek be több kisebb helységet és most már közel járnak Janinához, míg a hajóraj Korfuból lődözi a közel parti városokat, kétségkívül abból a célból, hogy ott forradalmi mozgalmat idézzenek elő, a melynek segítségével esetleg Szerbiát és Montenegrót is behozhatnák az akcióba.

A dolgok jelenlegi állásának talán leginkább kidomborodó mozzanata az, hogy a görögök Szalonikét fenyegetik és mint egy távirat jelzi, e város bombázása minden órában várható. Tengeren tehát elég jól folyik a görögök dolga, mindamellett alig tehető fel, hogy ez a törököknek Thesszáliában kivívott diadalait, azok értékében és kihatásában csökkenthetné. Am ennek dacára is korainak véljük a diplomácia gondoskodását, a melylyel máris az intervenció eshetőségével foglalkozik, mert végre is a larisszai győzelem a törököknek nem elég győzelem, a larisszai vereség pedig a görögöknek nem elég vereség arra, hogy Európa jogosítva lehetne akár a törököket megállítani további diadalutjukban, akár pedig a görögöket a további verességtől megmenteni.

Helyi és vegyes hírek.

— A szentesi függetlenségi párt az országos pártgyűlésen. A függetlenségi és 48-as anyapárt tudvalevőleg május 2-ára országos pártgyűlést hívott össze, amelynek főadata lesz a „Negyvennyolcas szövetség” megalakítása, illetőleg szervezése. A Sima Ferencz országgyűlési képviselő elnöksége alatt álló szentesi 1-ső 48-as népkör választmányra a f. hó 25-én tartott ülésében foglalkozott az ügygel és egyhangulag elhatározta, hogy az országos pártgyűlésen küldöttség által képviselteti magát. A küldöttség tagjaiul megválasztották: Sima Ferencz, Soós Ferencz, Neuman Jónás, Varga Bénéámin, Kanász Nagy Lajos, Soós Bálint, Ruzs Molnár Lajos, Berényi László, Keresztes Antal, Juhász Mihály, Szathmári Pál, Sarkadi Sándor, Nagy József. Ezekon kívül szívesen láttatnak mind azok a párttagok, akik a küldöttséghez önként csatlakoznak. — A Pintér Gyula elnöksége alatt álló szentesi II-ik 48-as népkör választmányra ebben az ügyben f. hó 29-én tartott ülést; s előreláthatólag ez a kör is több tagu küldöttséggel képviselteti magát az országos pártgyűlésen.

— A 48-as gazdák gőzmalma. A Sima-féle gőzmalom megvásárlására szövetkezett társaság f. hó 25-én közgyűlést tartván, az alapszabályok némely pontját módosította. Így például az eddigi célg megváltoztatásával a következő céget vette föl: „Gazdasági gőzmalom részvénytársaság”. Az igazgatóság az eddigi 3 tag helyett 14 taggal szerveztetett. Megválasztották; elnök-igazgatónak Sima Ferencz, aligazgatónak Soós Ferencz, igazgatósági tagoknak: Sarkady Nagy Zsigmond, Szánthó Dániel, Berényi László, Győri Sándor, Gönczi Sándor, Ruzs Molnár Ferencz, Soós Bálint, Keresztes Antal, Tanczik József, Kanász N. Lajos, Szathmári Pál, Gyulai Bálint, Kátai Pál János és Pintér Gyula. A felügyelő bizottságba: elnöknek Neuman Jónás, tagoknak: Gálfi Sándor, Varja Bénéámin, Varga József, Lakos Sándor, Lami István, Ruzs Molnár Lajos és Sarkadi Sándor. A malom kezelésével Berényi László igazgatósági tag bízott meg, aki a malmot f. hó 26-án tényleg át is vette.

— A 48-as kör a saját hajlékában. Nagy halálval tartozik a szentesi 1-ső 48-as kör a Vadnay-buszárokból alakult Kossuthpártnak azért a szíveségéért, hogy kibérelte a kör régi helyiségét, s ez által rákényszerítette a kört, hogy saját hajlékot szerezzen magának. A kör elnöke: Sima Fe-

rencz országgyűlési képviselő, a kör utólagos jóváhagyásának fenntartásával meg is vette a Kóhn Gábor-féle házat 14 ezer forintért, s a vételt a választmány f. hó 25-én tartott ülésében jóváhagyta. A kör f. hó 25-én már be is költözött a megvett házba, Mint a párt tagjainak lelkes odaadását fényesen bizonyító tényt fölemlítjük, hogy az előleges kiadásokra (foglalat, stb.) Keresztes Antal 1000 frtot, Soós Bálint pedig 400 frtot ajánlott fel és bocsátott a kör rendelkezésére. Természetes, hogy az az elismerésre méltó szép példa buzdítólag hatott a párttagokra, úgy hogy nemcsak a vételár, hanem az átalakításhoz szükséges költség finanszírozása is teljesen biztosítva van.

— Uj orvos. Dr. Adám Endre vizaknai városi orvos, az országos függetlenségi és 48-as anyapárt nagynevű elnökének: Bartha Miklósnak unokaöccse Szentestre teszi át lakását. A rokonszenves fiatal orvos kedden, mint Sima Ferencz orsz. képviselő vendége körünkben időzött és kijelentette, hogy mihelyt Vizaknán — ahol ő fürdő orvos is — az idei fürdő évadnak vége lesz azonnal ide költözik és megkezdí orvosi gyakorlatát. Részünkről annál melegebben fogjuk dr. Adám Endrét városunkban üdvözölni, mert ő benne nemcsak egy kitűnő képzettségű orvost és rokonszenves, művelt férfit, hanem egyuttal egy buzgó, lelkes és hű elvtársat is nyerünk.

— Gőzhajó közlekedés. A magyar folyam és tengerhajózási részvénytársaság a Csongrád és Szeged között ideiglenesen megszüntetett hajójáratokat f. hó 26-án újból megindította.

— Sorozás. Mint jelentették, a sorozó bizottság f. hó 26-án kezdte meg nálunk a működését. A bizottságnak nem lehet oka panaszra, mert a hadköteles ifjak tulnyomó része bevált katonának. Ma és holnap még tart a sorozás; azért a végeredményt majd lapunk jövő számában közöljük. Hétfőn és kedden a következők sorozattak be: A z első k o r o s z t á l y b ó l: Balla Antal, Kelenczés Tódor, Lénárt Bálint, Halász Lajos, Kontor Ferenc, Töröcsik Gergely, Böszörményi János, Sandor János, István Antal, Varga Lajos, Balogh József, Viragos Imre, Dónath Imre, Létai György, Bucsan Gyula, Korsos Balint, Tóth József, Szepe Ferencz, Balogh Szabó (Jörgy), Dósa Kálmán, Molnár Ferencz, Nagy István, Kornó János, Lukacs Sandor, Tájai Ferencz, Sebasi Imre, Czákó Antal, Kovács István, Horvath Sándor, Keresztes N. Mihály, Buzi István, Varga Bela, Berczeli Bálint, Argyellán Miklós, Laki Bálint, Szalai József, Csorba Mihály, Demeter Lajos, Lakatos Ferencz, Berényi István, Racz Antal, Baba János, Szókési István, Lóvi Vilmos, Kocsmaros Antal, Kiss Sandor, Kadar Mihály, Sandor József, Füst M. István, Sipos András, Somodi Lajos, Takacs Bálint, Olai Sándor, Juhász Bóka János, Csornus Lukacs Antal, Török Antal, Török Lajos, Mikecz Imre, Török Antal, Debreczenyi Imre, Onody Szabó Sándor, Buzi Lajos, Papp Imre, Török József, Tarcaai János, Füst M. Imre, Székely Lajos, Buzi János, Ngyesi Imre, Keresztes Nagy István, Kiss Sandor, Szabo Ignacz, Gaal Bálint, Nemes József, Fekete Antal, Kiss József, Demeter István, Berényi Lajos, Balla István, Posta Antal, Spitzer Sándor, Tanczik László, Sarkadi N. Pál, Virág Sándor, Szabó János, Török Sándor, Gyuricska Mihály, Keresztes N. Mihály, Krecsmári Ferencz, Aradi Lajos, Keresztes Nagy Imre, Nagy Soós István, Szőke Ferencz, Szőke István, Gaál Sándor, Kocsis Imre, Korsos Imre, Németh Lajos, Mecz B. János, Németh Imre, Kökény András, Fazekas Imre, Lantos Mihály, Szántó Sándor, D. Szabó Lajos, Balogh Ferencz, Kókai József, Bagi Imre, Nagy Imre és Sebők János. A második k o r o s z t á l y b ó l: Kánvási Tóth Ferencz és Soós Sándor. Három éves önkéntesek: Lakos Sándor, Pardi Imre, Gólya Bálint, Irházi Sándor, Török Mihály és Török Bálint.

— Házasság. Gullay Lajos kereskedő máj. 2-án tartja egybekelési ünnepélyét Paulics Annuska kiaszonnyal, Paulics Károly kereskedő szeretetre méltó leányával.

— Jóság tulajdonosok figyelmébe. A rendőrkapitányság hirdetmény útján figyelmeztette a gazdákat, hogy a más határba elhajtandó jószágokat az elhajtás előtt a városi állatorvossal megvizsgáltassák, mert aki ezt elmulasztja, állategészségügyi kihágást követ el és szigoruan megbüntet-

telk. Az erről szóló hivatalos hirdetményt e helyen is ajánljuk a jószág tulajdonosok figyelmébe.

— Idegenben eltélve. Szolnokról hivatalos értesítést kapott a rendőrség, hogy Dobrai Magdolna szentesi illetőségű, rovit előéletű asszony orgazdaság büntette miatt 6 hónapi börtönrre ítélte-tett és büntetésének elszenvedését már megkezdette.

— Bitangóságban. A szomszéd Derekegyhá-zán egy tehén van bitangóságban. Bővebb értesítés a rendőrkapitányságnál kapható.

— Talált tárgyak. A rendőrségnek egy zsákban kukoricza és egy bekecs van, mint talált tárgy, letelve. Tulajdonosa kellő igazolás után a kapitányságnál átvetheti.

— Köszönet-nyilvánítás. Mindazon rokonok, barátok, ismerősök és szomszédok, kik felejt-hetetlen leányunknak Mariskának temetésén meg-jelentek s részvételükkel fájdalmunkat enyhítették, fogadjak szívbeli jövő köszönetünket. öv. Székely Sándorné és családja.

— A „nagy futás” aranyal. Vakmerő és felháborítóan szemérmelen csalásnak esett á doza-tul Tóth Mátyásné Deák Lidia hmvásárhelyi asszony. A tudatlanság és a babonáság boszulta meg magát rajta olyan mód, hogy egész életében siratni fogja. A dolog úgy történt, hogy a jámbor asszonyhoz, kinek összes vagyonja egy takarékosan berendezett házból állott, beállított nem régen a csalásairól rendőri körökben jól ismert Farkas Erzsébet s nagy titkolódva elmondta neki, hogy a kamrájában 5 véka szinarany és 4 véka ezüst van elásva, melyet a „nagy futás” rejtettek oda s melyet csak a „tál-tosok” segítségével lehet kiásmi, a kikkel ő érint-kezésben áll. Deák Lidia véghetetlenül megörven-dett ennek a hírek s kérte Farkas Erzsébetet, hogy beszéljen a táltosokkal. Ő kész akármit adni nekik, csak segítsék hozzá a kincshez. A furfangos csalóné ekkor 30 forintot, majd 50 frtot, szóval rendre 835 forintot csalt ki Deák Liditől arra a célra, hogy megvesztgesse vele a táltosokat. A babonás asz-szony pedig adott, a mit csak kért tőle s hogy pénzre tegyen szert, temételen kölcsönt vett fel a házára, eladogatta butorait s maga egy nyomorult sarokban huz a meg magát, azzal vizsgáltatódván, hogy majd másképp lesz minden, mikor előkerül az 5 véka arany és 4 véka ezüst. A legutolsó csalást Farkas Erzsébet úgy követte el, hogy szomorú kép-pel beállított Deák Lidiehez s azt mondta: — Baj van, meghalt az öreg táltos s ha azt akarjuk, hogy a főtáltos másikat rendeljen ki a kincsesáshoz, az öreget szépen, selyembe takarva kell eltemetnünk, diszszel és pompával! Deák Lidia összecsomagolta valaményi selyemkendőjét csak volt s 100 frtot is kérve kölcsön oda adta mind a csalónének, hogy temettesse el szépen az öregot. Többet aztán nem is látta Farkas Erzsébetet, de még a táltosokat sem, mert azok eltűntek. Hanem a napokban végző el-keseredésében felment a rendőrséghez, elmondotta sirva az esetét s kijelentette, hogy nem bánja már, ha nem is ássák ki az aranyakat, csak eltűnt pénz-zét és holmiját adják vissza neki. A rendőrség aztán vizsgálatot indított a dologban s bár még Farkas Erzsébetet, a ki dorozmai illetőségű, nem tudta kézrekeríteni, annyit már is megtudott, hogy a csalónének társa is volt egy cigány-asszony, Irhás Antalné személyében. A vizsgálat folyik.

— Lehetetlen kívánság. Szent-miklóson az ottani anyakönyvi hivatalba beállított egy fiatal ember s egy leány. Arra kéri az anyakönyvezetőt, hogy adja őket össze. Megtörténik. Mikor az anyakönyvezető beszélt a fiatal párhoz, többek között ezt mondja:

— A férj tartozik megvédeni a feleségét. Az uj férj bieczenet a fejével. Az asszony, — folytatja az anyakönyvezető, — viszont tartozik férjét mindenhová követni.

Az uj asszony elapadt. — Ez nem lehet, kérem — szól.

Az anyakönyvezető és a férj megdöbbenve néz-tek a menyecskére:

— Miért nem lehet? kérdezik szinte egyszerre. — Hát azért, felel az asszony együgyűen, mert a férjem levelhordó.

Ez perze nem volt házassági akadály és az anyakönyvezető mosolyogva mondta tovább az ünnepi beszédet.

— Szociálista asszonyok. Veszedelemesen furcsa világ van most a magyar Alföldön. Egyszerű nyílt szívű, magyar földmivelő népet eredeti jellemvonásaikból a szocialista tanok teljesen kiforgat-ták s már nemcsak szocialista férfiakról, de szocialista asszonyokról is beszélünk. Hódmező Vásárhelyről ugyanis arról tudósítják a lapokat, hogy ott a husvéti ünnepok alatt két izban gyűlést tartottak a napza-mos asszonyok két parasztszocialista házában s annak rendje-módja szerint megalakultt egyesülétté választottak tisztikart, kételelnököt, pénztárost, jegy-zőt és husz bizalmiasszonyt, végül pedig kötelező határozatként kimondták, hogy senki a szövetség

tagjai közül meszelni, mosni, és veselni 1 forint 20 krajczár napszámon alul ne menjen. — A városi rendőrség értesülvén a két gyűlésről a melyeken hatvan-betven asszony vett részt, megindította ellenük a vizsgálatot azon az alapon, hogy a gyűlés nem volt bejelentve a hatóságoknak. Megjegyzésre méltó még, hogy ezek általában a szociálisták asszonyai május eszéjére a többi közt úgy készülnek, hogy mindegyikük vörös kötöt, vörös bluzt varrat s piros kendőt vásárol. A napokban tartott horgosói bálon már minden asszony vörös divatú toaletten jelent meg.

— **Az okos svábok.** Torontál vármegyében nagyban folyik a katonasorozás. Az egyik bizottság előtt jobbra sváb fiúk állottak, a kik mindent elkövetnek, hogy borjut ne kelljen czipelniök. Am a katonarvosok is kipróbált emberek és akárhánszor valószínű csodakurát végeznek. Az egyik sváb ifjú például ferdeállatnak látszik. Az orvosok lefektették a földre és oly alapon meggyómoszólák, hogy a nyomorék Birthlen felpattan és egymásra egészséges. Ferde válla — kiegyenesedett. Megjelent a süket ifjú is. Az orvosok torkukszakadtából kiabáltak a füleibe, hogy várjon, mert később még alaposabban megvizsgálják. Majd egy sarokba huzta őt egy ur és leghalkabban sugta neki.

— Az orvos urak megtudták, hogy maga csak szinlel és be is sorozták. Most hát mondja meg gyorsan, még nem késő, hogy a közönségnél vagy a honvédségnél akar-e szolgálni?

— A honvédségnél, felelt a nagyreményű sváb épp oly halkán.

Most már tényleg besorozták

— **Egy spanyol Mathuzsálem.** Híbetetlen hír érkezik Spanyolországból: Gaviria nevű faluban pár nap előtt egy öreg ember halt meg, a kinek a koporsójára ezt írták: „Élt 148 évet, 6 hónapot és 9 napot.” Az öreg ur özvegyet és három árva hagyott hátra. Az özvegy 135 éves, az árva közül az egyik „fiú” 86, a másik 97, a „leány” pedig 102 éves. Így írja ezt egy madridi lap, Gaviria helység lelkésze és előljárója pedig az adatokat sajátkezű aláírásával megerősíti.

— **Az ideges nő.** Egy fiatal uriaszony öngyilkossági kísérlete kellett fővárosszerte általános föltűnést. Fiatal, alig 26 esztendő asszonyka, akinek férje előkelő társadalmi állást tölt be, revolverrel mellébe lött. A golyó kevesebb volt, mint az asszony önmaga iránt, nem ölte meg és lehet, hogy életben is hagyja. A halála vágyó asszony farnadi Vörös Lászlónak, Kormos Béla királyi közigyelő irodájában alkalmazott szorgalmas fogalmazó neje, családi nevén Koszmályi Róza. Hét éve van férjével. Látszólag a legboldogabb házasságot élte urával s két gyermekük is van. Két-három esztendővel ezelőtt a szép asszonyon valami idegbaj vett erőt, amely minden csekélység, apró kellemetlenség iránt nagyon érzékenyvé tette. A férj ahelyett, hogy felelősséget vizsgált volna, a házon kívül keresett szórakozást. Mulatni járt és rendszeresen reggelente felment a haza. Szemrehányásokkal illette ilyenkor férjét a szenvedő asszony, de csak azt nyerte vele, hogy most meg nappal is alig mutatkozt ottthon a család feje. A pörlekedés, családi perpatvar napirenden volt. Vörös az asszony kérései daczára, szerdán ismét elment hazulról és csak hajnalban tért haza lakására, amely a Petyerdy-utca 14. számú házban van. Mint rendszeren, most sem ment felesége szobájába, hanem lefeküdt az ebédlőben álló dívánra és ott aludt el. Reggel fényelőzökör pisztolydurranás riasztotta föl a férjét álmából. Az utcai szobába rohant ahol feleségét egy karos-zékben alétlan találta. Melléből palackozott a vér, revolverét göröcsösen szoritotta a jobb kezében. A megrémült család gyorsan orvosért küldött. Időközben megérkeztek a mentők is és apólas alá vették a boldogtalan asszonyt, akinek a sebe talán nem életveszélyes. A mentők nem szállították el hazulról, mert a család otthon kívánja ápólni. A golyót a sebből csak holnap fogják kivenni.

— **A vérokonság borzujja.** Keleti népeknél hajdanában az igazságszolgálat tekintettel volt arra az emberi indiatra, amely a gyilkostól azonnal szamon keritett, nem tudván azt az időt bevárni, amikor a gonosztevő fölött a törvény paragrafusai iteinek. Minden országban volt egy-két város, ahová a gyilkos a vérokonság borzujja elől elmenekülhetett, s ahol ugyanaz a törvény amely később itélkezett fölötté, a bosszuvágy elől rohamaitól megvédte. Nyugati népeknél, ahol az emberek vérmérséklete nem olyan lobban-konny, a gyilkosra nyomában rútszi a kezét a törvény, s mire a gonosztevő börtönéből kiszabadul, rendszeren lecsillapodott már az aidozat hozzátartozóinak bosszuvágya. Ritkaság-zármba megy éppen azért az a véres eset, amely csütörtökön Temesváron történt. Az ottani börtönből szabadult ki Vancsa Miklós, aki öt évvel ezelőtt Locha Györgyöt agyonütötte. A meggyilkolt Bocha Györgynek fia, unokája és huga a vereszi réten meglettek Vancsát s botokkal kapákkal agyonverték. A három gyilkos maga jelentkezett a csendőrségnél.

CSARNOK.

A két székely.

Egbe nyuló hegyek, köztetek születnek Legnagyobb hősei szabad nemzeteknek. Bőrske ormatok daczolnak felhőkkel. Mint szabadsághősök zsarnok seregével. Föld karjai vagytok izmos sziklaberczek. Az ellenállásra edzitek a népet.

Pausaniást és Leonidást Sparta, Hatalmas bércei hozták a világra. Elszánt tusákat vitt a skót hegyek népe, Bátor néve zsarnok királyok szemébe. A Kaukázus volt Samilnek hazája, Svajczban van a népnek legtöbb szabadsága.

Nálunk is a bércek védtek szabadságunk, Hős Hunyadyaknak Erdély a hazájuk. Bocska és Birtlen s a vitez székely nép, Vitta osztrák ellen sok nagy győzedelmét. Rákóczy és Kossuth, Istenké kapmása. A zempéni hegyek méhe szült világra!

Hős szívű székelyek, kurucok honvédek, Bércek fiának szavára keleték! Ugy indultatok meg, mint a hógörgeteg, S az Alföld népe is robotgott veletek. S a zsarnoki ellent szartatportátok, Így védelmeztétek nagy Magyarországot.

... Oh, a magyar hazát még most is támadják, Hazugság ma népjob és nemetszabadság! Túrhetetlen zsarnok fogát feui urja, Hogy tőrő népünkkel jobban letiporja. De mi készen állunk, de mi most se' félünk: A bércek öléből van urja vezérünk!

Két székely a nemzet igazi vezére. Bennök passzog és forr ósók tisztá vére. Egyiknek a szava mondörögés az égből. Melyek halátára harcai kedvünkkel fél föl; Masiknak a tolla sentsitras hatalma, Csak gyáoak s romlottak nem hallgatnak arra.

Egyik Ugron Gábor, Mózes a népnek! Igeret földére vezet, magyar, tégéd. Masik Bartha Miklós, Aron a hazánkunk, Kinek tolla nyoman csodatörros támad. Hiaba is üdöz Faraó csordája: Elérünk veletek szabadság hónapja!

Ugron Gábor, te vagy Luther Márton nekünk. Kivel nagy vallásunk győzedelmét reméljük; S Bartha Miklós, te vagy Melanchton-e honnak, Terjesztven hatalmas igét Ugronnak! Mint e két nagy szellem egymást jól megerti: Ugy érte meg őket minden magyar férfi!

Uj Hunyadyk Ugron s Kapisztránunk Bartha! Ugronnak lángszava félelmetes kardja; Bartha tollai kelti fel ősi bitűnket, — Számunkra, oh Isten, megváltásul küldted! Ujongva kövessük két székely vezérünk, S diadaira tamad porba tiport népünk!

Kornai István.

A szentesi anyakönyvi hivatalból.

1897. ápril 9-től ápril 23-ig.

Egybekelés:

Kanász Nagy Sándor, Kelmán Sárkával Nagy Mihály Bazsó Jusztikával.

Születés:

Szikszai Zsuzsanna. Nyiri Juhanna. Székely Lajos. Fenyves Lidia. Kerekes Sándor. Pafi Teresia. Csontos István. Busa Farkas Elek. Szepesi Maria. Pethó Ferenc. Rác István. Kuczora Rozália. Juhász Imre. Bakonyi Eszter. Szalontai Erzsébet. Székely Maria. Varga István. Piti Mihály. Szeredi József. Szűcs Zsuzsanna. Tóth Imre. Komendát Matyas Kálmán. Doroghy József Oliver. Kovacs Ferenc. Kulcs Anna. Vendőczki Franciska. Balogh Ferenc. Szamosközi Janos. Berzevay Janos. Bócskei Molnar Rozalia. Pengő Klara. Dónáth Erzsébet. Ruza Molnar Sándor. Füst Molnar Juhanna. Kovacs Lidia. Bugyi József Sebesi János. Bartha Teresia. Pataki Miklos Lajos.

Halálozás.

Szócs Teresia 26 éves tődővész. Kis Zsuzsanna 26 éves öngyilkosság mergezes által. Csákö Lidia 2 éves tődőlob. Jakó Ferenc 12 hónapos höröglob. Bazsó Maria 1 hónapos béhurut Pokomándi Ferenc 68 éves gyomorrrak. Daniel halva született leány. Szánthó Maria 38 éves hasvizkór. Rádi halva született fiu. Józsa Rozalia 30 éves tődővész. Bodnar Maria 23 éves szívutlengés. Ugrai Teresia 5 hónapos tődőlob. Szepe Eszter 1 hónapos születési gyengeség. Huszka Karoly 64 éves gégerák. Rác Mihály 85 éves aggkór. Farkas Te-

résia 80 éves aryszélhűdés. Dezső János 74 éves szervizivbaj. Laszlo Franciska 24 éves tődővész. Oze halva született fiu. Agócs Ferenc 9 hónapos béhurut. Bubori Imre 6 éves veselob. Mikocz János 10 hónapos tődőhurut. Virágos Julianna 11 hónapos höröglob. Vecseri Ferenc 3 hónapos béhurut. Takács Franciska 1 hónapos béhurut. Magyar Magdolna 56 éves tődőtagulás. Lóvi Ignác 70 éves veselob. Kovács Julianna 15 éves tődővész. Vass Sándor 63 éves phlegmone. Szikszai Zsuzsanna 14 naps születési gyengeség. Székely Maria 14 éves agyhártyalob. Lakatos Maria 6 éves hasihagy-máz. Virágos Sára 75 éves aggkór. Sebesi János 7 éves születési gyengeség.

Szerkesztői üzenet.

Békési Imre, Szentes. Czikke mai számunkból kiszorult. A jövő számban azonban — némi simítással — jönni fog.

Hirdetmény.

Szentes város tulajdonát képező csordajárásokra a tehenek — kedvező időjárás mellett — f. évi május hó 1-ével fognak kihajtatni.

A fűbérek — tehenek után 10 frt és két éven aluli üszőborjuk után 6 frt 67 krajával — f. évi április hó 21-étől kezdve a városi közpénztárnál lefizethetők.

Ezen körülményekre azzal hívom fel a tehentartó közönseg figyelmét, hogy a tehenek kihajtása korlátolt számhoz lévén kötve — a befizetést saját érdekükben mielőbb eszközöljék.

Kelt Szentesen, 1897. április hó 7-én.

Novobáczky Győző,
gazd. tanácsnok.

Hirdetmény.

Alóliroit helyettes lögöndnok felkérem a Szentesi ev. reform. egyház adóhátralékos tagjait, hogy adóhátralékaikat haladéktalanul befizetni igyekezzenek, mert ellenük az árverést jelentő harmadokú végrehajtási eljárást folyamatba tettem, mely eljárásnak következménye a letöltött zálog tárgyaknak eladása leend.

Egyuttal felhivom az egyház község tagjait arra is, hogy az 1897. évi május 15-ik napjain esedékes folyó évi első félévi adójuknak pontos betizetésére szintén igyekezzenek, mert a muladékos fizetők ellen 1897. évi január hó 1-ére vissza menőleg 6% késedelmi kamatok is fognak szedetni.

Szentes, 1897. ápril. hó 24.

Dr. Lakos Imre,
h. lögöndnok.

4477. sz. 1897. Csongrádvármegye aispánjától.

Pályázati hirdetmény.

Szentes rendezett tanácsu városnál üresedésben levő s 1000 frt évi fizetéssel javadalmazott tiszti ügyész, valamint az ugyanott üresedésben levő s 300 frt évi fizetéssel javadalmazott ügyész-segédi állásra ezennel pályázatot hirdetek s felhivom mindazokat, kik ezen tiszti állás valamelyik elnyerni kívánják, hogy erkölcsei magaviseletüket és képesítetségüket igazoló okmányokkal kellően felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám f. évi május hó 3-ik napjának d. u. 5 órájáig nyujtsák be.

Tájékozás végett megjegyzem, hogy a városi ügyésznek, a városi szervezeti szabályrendelet értelmében peres ügyekben a magán ügyvédeknek nincs megengedve és hogy az ügyészsegédi álláshoz ügyvédjelölti minősítés kívántatik meg.

Szentesen, 1897. ápril hó 15-én.

Dr. Csató Zsigmond,
alsipán.

3-3